

החברותא

החברותא בטאון פנימי לחברים גליון מס' 1

יום ועש"ק פרשת וארא שבת ר"ח שבט תשמ"ז

דבר החברותא

אנו שמחים לתת לפני צבור החברים היום ברכה. את הגליון הראשון של ה"חברותא" אשר ישמש בעז"ה כלי ביטוי של רעיון החברותא כפי שקבלנוהו במשך שנים רבות השכם והערב מפי מורה דרכנו ומדרכינו על דרך האמת רבי אשר שליט"א איך לחיות בבחינת האהבה שאינה תלויה בדבר אשר רק ע"י כך תתקיים בנו הבחינה של "קרבה אל נפשי גאלה". הרעיון הזה הוא מאד פשוט בכתבו ובלשונו אבל נדמה לנו כהר לקיימו במציאות החיים.

במשך כל השנים, שהם שנות דור ודור, היתה עיקר התביעה והמשאלה אל החברים: לחיות ב"אחדות", אחדות אמת פשוטה וטבעית, לחיות ע"י האהבה שאינה תלויה בדבר כאיש אחד ובלב אחד, חירות מפניות עצמיות מוסתרות וגלויות, וחירות מ"רבות מחשבות בלב איש" ותכסיסי יצר. מחמת גורמי הזמן, נשתקעה האש ועמעמו הגחלים ואין איש שם אל לב. אמרנו לעצמנו, הבה ונחדש ימינו כקדם, נעלה מפעם לפעם מקצת מן הדיבורים הקדושים על גבי הכתב, ונזכיר איש לרעהו תכליתנו בעולם למען טוב לנו כל הימים ולחיותינו על פני האדמה.

אנו קוראים לכל החברים בקריאה של חיבה לתת לנו יד ולעמוד לימינו בהוצאה הסדירה של "החברותא" כדי שיכול להופיע בכל שבוע ושבוע, וקוראים לכל אלה שהיכולת בידם, להשתתף ב"החברותא" בפרי רעיונותיהם והיגיהם על דרך "החברותא"

אנו תפילה להשי"ת שיהיה בעזרנו ו"החברותא" ימלא תפקידו אשר יועד לו: לשמש שופר שיעוררנו מתרדמתנו, לחזק ידים רפות ולאמץ ברכיים כושלות, לחזק ולהתחזק ולהגיע יחד אל תכלית המקווה של אחדות השלימות כדי שנזכה כולנו יחד עם כל בית ישראל להטוב ההוא של יעודי הנביאים לעתיד לבוא בקרוב בימינו אמן.

על ערך ותועלת ההתבודדות

"ויקר מן הכל הוא ההתבודדות, כי כמו שמסיר מעיניו ענין העולם, כן מעביר חמדתם מלבו, וכבר הזכיר דוד המלך ע"ה בשבח ההתבודדות ואמר: "מי יתן לי אבר כיונה אעופה ואשכונה במדבר וכו', והנה ארחיק נדוד אלין במדבר סלה" והנביאים אליהו ואלישע מצאנו היותם מיחדים מקומם על ההרים מפני התבודדותם והחכמים החסידים הראשונים ז"ל הלכו בעקבותיהם. כי מצאו להם זה האמצעי היותר מוכן לקנות שלימות הפרישות למען אשר לא יביאום הבלי חבריהם לההביל גם הם כמותם". (מסילת ישרים, פרק ט"ו) "אין מקום לדאגה — אבל יש מקום לתפילה"

בעתות משבר ומצוקה חייב כל אדם מישראל לזכור שנצטוינו על הבטחון בו יתברך ועל התפילה אליו יתברך מעומק הלב ובשפיכות הנפש. כמאמר הכתוב "בטחו בו בכל עת עם, שפכו לפניו לבבכם".

אין בטחון בו יתברך בלי תפילה ואין תפילה בלי בטחון בו יתברך ושני הדברים ירדו כרוכים. ומי שמתחזק כראוי בשני הדברים האלו העומדים ברומו של עולם — איז לו

ב"ה, ירושלים, ניסן תשל"ח.

מתוך מכתב של רבי אשר שליט"א לאחד החברים

חיים וברכה למשמרת שלום לכבוד חברי היקר והנאמן
אציל הנפש אוצר כלי חמדה רב חביבי מוה"ר.....נ"י.
ירושלים

אחרי מבוא דרך הברכה והשלום באהבה רבה וידידות נאמנה.

...ואחלק מכתב זה לכמה חלקי ענינים שהם ענין אחד של תכלית בריאתנו וצמצומינו בעולם העשיה.

יסוד האין — יסוד הבריאה ותכלית הבריאה.

כשעלה במחשבתו של הקב"ה לברוא העולם, ברא את העולמות, האצילות, בריאה, יצירה ועולם העשיה, ע"י יסוד האין, כמאמר הכתוב: "והארץ היתה תוהו ובוהו" והשתוקקת הבורא ב"ה היא להעניק מטובו רבוב רחמיו וחסדיו שהם אין סוף, לבריותיו, שיוכלו להגיע עם עבודתם לזאת המדריגה של בחינת האין, שבחינת האנוש יזכה לחיות ולהתקיים באותה הבחינה של אופן ודרך יצירתו. כלומר, כמו שהוא עם כל הנבראים נבראו ע"י יסוד העלמה של הבורא ב"ה שצמצם עצמו בבחינות הנ"ל והוא אחד ואין שני לו כמו שכתוב: "מי הקדימני ואשלם לו" ולא שייך אליו שום מושג של מציאות. כי במאמר שהוא יסוד האין נברא העולם, — כך גם היא תכלית הבריאה שהשתוקק הבורא שהנבראים ישיגו ויתקיימו ע"י בחינת האין וההעלמה של תוהו ובוהו.

וכדי שיהיה גילוי רצונו זה בעולם העשיה ברא את האנוש ונפח בו נשמת חיים וקרא שמו אדם והכתירו להיות בחיר הבריאה, ומה שאנו קוראים לאדם יציר כפיו של הקב"ה אינו אלא לסבר את האוזן, כדי לפארו ולרוממו ולגדלו ע"י שם זה על פני כל הנבראים, כי אחרת לא שייך לייחס להקב"ה כינוי זה, משום שהוא היסוד הנעלם מכל רעיון.

הבחירה — בחינת האין של האדם.

כדי שהאדם יוכל להגיע לבחינת האין שלו במדרגתו, העניק לו הבורא ב"ה שלימות של יצירה, של חכמה ועבודה, מגנזי האין של הבורא שהוא אין סוף ב"ה והוא החכמה והוא המדע. והעניק לו להאדם דוגמת האין של בחירה ע"י שפתח לפניו שתי דרכים, דרך החיים הנצחיים ודרך שלילת החיים האלו, וכל אחד מן הדרכים נקנה ע"י שלילת זולתו. האדם יכול להשיג את החיים הנצחיים ע"י שיוותר על דמיונות השוא התוקפים אותו, וברגע זה הוא ממלא רצונו של הבורא ומקדש שמו ברבים. ולעומת זה עלול האדם לאבד עולמו ע"י שמעדיף את ההרף עין של הדמיון והמחשבה הפסולה שכל הורתה ולידתה לא נמשך אפילו הרף עין אחד.

והקב"ה נטע בנו המאמר "ובחרת בחיים" וע"י זה יש לנו כח להתגבר על הרף העין של הדמיון להשתוקק אליו יתברך ולהידבק בו שזהו נצחיות החיים ותכלית האדם.

תכלית עבודת האדם — ביטול הבחירה.

תכלית האדם הוא שיגיע עם עבודתו להיות עם בוראו בבחינת "ותמונת ה' יביט" ע"י התורה הקדושה כמשה רבינו ע"ה אשר הקב"ה מעיד עליו "משה עבדי בכל ביתי נאמן הוא" כך עלתה במחשבתו ומשום כך ברא העולם במאמר. וקדמה תורה לבריאת העולם אלפיים שנה, להורות בכך לאדם לקיים התורה בשלימותה בזכירה ושמירה ועצה עמוקה היא זאת מלפניו יתברך שמו שגם האדם יוכל להגיע לדוגמת מדריגת שבת "שמור וזכור בדיבור אחד השמיענו האל המיוחד" שבחיר הבריאה יבוא עם עבודתו לבחינת שמור וזכור במחשבה אחת, כלומר, שבעת שהוא עובד את עבודתו, היינו, זוכר את עבודתו, יהיה גם בשמירה שלא ישכח מלהישמר מן דמיון התעותעים שיש לו כביכול חלק מעצמו בעבודתו, כאילו הוא בעל העבודה שהוא עובד. אלא יזכור את מהותו שהוא אין ורק חיות השי"ת הוא המחיהו והמקיימו בכל נשימה ונשימה, ובלי חיות השי"ת הרי הוא כגולם בלי אברים ובלי רוח חיים. וכך היא המדה, באותה מדה שהוא עמל ומתייגע להכיר ולמצוא את בטלו

המוחלט, את בחינת התוהו ובוהו, במדה זו הוא זוכה להגיע למדרגת "מה אנוש" שאמרו המלאכים להקב"ה בשעת בריאת האדם. שזהו עיקר תכלית הבריאה וזו היתה מדרגת משה רבינו ע"ה "ונחנו מה" שזכה ל"ותמונת ה' יביט" והקב"ה מעיד עליו "בכל ביתי נאמן הוא", וכשמגיע האדם למדרגת זו של תמצית האין העלמה של בטול מציאותו בשלימות, מתקיים בו אז הבחינה של "שמור וזכור במחשבה אחת" על אף היות קרוץ מחומר-כלה. כי כך חפץ הקב"ה שבריותיו ישיגו את מהותם ותכונת בריאתם, ע"י שמבטלים את עצמם ונודעים שאין המה אלא כקולמוס ביד הסופר וכגרזן ביד החוצב ואין להם כלום משלהם ונבחרו להיות כלי וצנור של פרסום האלוקות ע"י הבריאה כפי שעלה ברצונו הפשוט.

יסוד האהבה של דוד ויהונתן — יסוד האין.

חכמינו ז"ל גילו לנו שהאהבה של דוד ויהונתן היתה אהבה שאינה תלויה בדבר, וצריך דבר זה ביאור איך הם זכו ועשו את אהבתם לאהבה עילאית כזאת, הלא האנוש בעל בחירה ועל כן כל חייו כעס ומכאובים ומלא דמיונות ופגמים, ומעצם טבעו ומהותו הוא נרדף תמיד מרצונות ותשוקות טבעיות. ואפשר לשאול איך חיו כל אחד עם השני בלי שום תועלת עצמית, ומציאות אהבתם היתה לאהבה בלתי תלויה בדבר, וגם קשה לאמר שזו היתה רק לשעתם בלבד.

אלא שלאמיתו של דבר, מלחמות הרבה של מחשבות ודון ודמיונות היו נטושות ביניהם, והיה להם אחד על השני כעס וזעם גדול מאד באותה העת שנדמה היה להם שאין עוד טעם בהמשך אהבתם עפ"י התועלת העצמית, והסיבה לאהבתם היתה ואיננה. עד שהטילו ספק גדול בכדאיות חברותם. כל זאת ממחשבת היצר אשר ביקש לנתקם ממקור חיותם וקינן במחשבותיהם עד שהכעס יהפך ללהבה אשר תצית אש בציון ותכלה כל חלקה טובה בישראל ותמנע את הגאולה האמיתית והשלימה של עם ישראל.

ובעצם שעת כעסם שאלו שני צדיקי עולם אלו את עצמם על שום מה באו להם כל המחשבות הזדוניות עד להשחית, ומאידך, מהו הכח הזה המונע בעדם להוציא את זממם מן הכח אל הפועל. ומתוך שהיה להם רצון של אמת על שום מה עשה ה' להם ככה, האיר ה' עיניהם ולבם, עפ"י היסוד של יתרון האור מן החושך דייקא, להיודע ולהיגלות להם, שכל התדבקותם יחד לא באה אלא כדי שישגו מציאותו יתברך שמו, ולקדש שמו ברכים, כך הוא עומק מחשבתו של הקב"ה להזמיןם ולהפגישם יחד וזהו תכלית אהבתם.

וכדי שיהיה כאחריתם דבק טוב ואהבה אמיתית בלתי תלויה בדבר, נתן להם הקב"ה בתחילה, מחשבות של תועלויות עצמית של נגיעות טבעיות, משום שמחומר קורצו. והתועלת העצמית היה הדבק שדיבקם יחד ושאו קורת רוח מרובה מחברותם, עד כדי כך שראו נפלאות ה' ביניהם ומראות אלוקים. וזה נתן להם הכח לבטל עצמם אחד בפני השני בבחינת בטול הרצון והבחירה. ושנים רבות בילו כך בהתחברותם.

ועלתה להם אהבתם זאת, שזכו והפכה אהבה זו להיות אהבה בלתי תלויה בדבר, ע"י שהיו בבחינת שמור וזכור במחשבה אחת. ובעת אשר שמרו על הידידות שישודתה תועלת עצמית, — זכרו וידעו, שלא בזאת תיבחן האהבה ביניהם, ולא זו היא עיקר תכליתם, עד שהכירו לדעת שיניקת אהבתם לא מחברותם יחד אלא ממקור האין סוף.

לכן, לא היתה אהבתם אל הבשר והדם, אלא לצמצום האין סוף שהצטמצם בבחינת האנוש שחומרו הוא בשר ודם. ועשה להם השי"ת ככה, כדי שבבוא היום בו תיבחן האהבה, אם לאנוש בעל חומר כלה ונפסד, ואם לא"ל חי שורש חיותם. ביום אהוא של המבחן והמסה כאשר תכלה התועלת העצמית הנראית והנגלית, וביום ההוא של זעם היצר המבקש לנתקם ולאבדם ממקור יניקתם, מבוראם, באותו יום המשפט של עצמם את עצמם, יזכרו שגם בשחר ימיהם, לא מחברם נושעו וראו נפלאות, כי אם מבעל הישועות, יוצרם וצורם, ולכן אין להם עכשיו להתרעם על חברם שלא היה להם אלא סיבה ולא מסובב. וממעמקי הנפש מן המיצר נשאו אז תפילה לאל חייהם שלא ייטרדו מן העולם חלילה מחמת השנאה, ולא ירדו ח"ו למצולות הדמיון.

המשך יבא בעז"ה

דברים שכתבם רבי אשר שליט"א בצוק עתים. מנחם אב תשל"ח.

העיקר — האמונה הפשוטה. ועקשנות לא להיות נשבר ברגעים שנופל עליך עצבות. באותה הנשימה שהש"ת מגלה עצמו עליך שתחיה אתו בצערו על בניו שהם חיים בשנאת חינום ובכל הדרכים הרעים המפריעים את התקשרותו אלינו, והוא מביא עליך התעוררות של כאביו להשתתף בצערו שיהיה לו מקום בעולם העשיה שמשם נובע חיות כל העולמות, וכשאין לו חלק למטה — אין לנו כוחות יניקה מלמעלה וכל המעינות נסתמים. ובגלל שהוא מרחם על בריותיו הוא גורם צער וכאב שיצטקו אליו שיתעורר רחמיו על עמו ויגאל אותנו בקרוב.

ובמקום לצעוק מעומק לבנו שיהיה סוף לצרותינו ונתאפק על כאבנו ויסורינו שהם יסורי אהבה, גורמים אנחנו שמכניסים את עצמנו לעצבות ונדבקים ליצר שהיא היפך הקדושה, זה בגלל המינימום שנכנעים אליו שמעניק אותנו במסכנות ומפקירים אנחנו את כל חיינו בלי חשבון הנפש שמדרדרים עד אין סוף ובגלל הספוק המלא של השטן מאותה הנשימה מקשיחים את לבנו ומפקירים את נפשנו ואורך ימינו ומאבדים שני עולמינו בזה ובבא.

ע"כ צריכים להיות תמיד על המשמר ולא לשכח אף נשימה מדביקות בורא בכל מקום שאנו נמצאים ולצעוק אליו עד שירחם עלינו ויוציאנו לאור גדול ואפילו בעמקי עמקים הוא שומע את קולנו (כי אתה שומע תפלת כל פה).

ידיעות מחיי החברותא

מתכבדים אנו להודיע אל אירועים שונים בחיי החברותא: וקוראים להחברים להשתתף בהם, כל אחד כפי יכלתו.

- א. בכל יום חמישי בשעה 2 אחר הצהריים נוסעים להשתתף על קברי צדיקים יוצאים מרח' דון יוסף הנשיא 5, פרטים אצל משפ' גולדברג, טל. 813791
- ב. בכל יום ששי יוצאים לאמר תהלים באשמורת הבוקר בשדה ומתפללים יחד תפילת שחרית (רק לגברים) להזקשר בישיבה טל. 231209 ולהזמין מקום במכונית המאסף.
- ג. בשבת קודש אומרים תהלים לפני התפילה משעה 8.00 עד 8.30 לאחר מכן תפילת שחרית בבית המדרש אמונת ישראל דגרוזיסק קידושא רבא אחר התפילה, כל החברים נקראים להשתתף ברוב עם הדרת מלך.
- ד. כל החברים נקראים גם להשתתף בסעודת שלש-סעודות בבית המדרש אמונת ישראל דגרוזיסק, זמן תפילת מנחה בזמן הדלקת הנרות של ערב שבת.
- ה. בכל מוצאי שבת קודש נוסעים לקבר דן בן יעקב ע"י בית שמש לאכול סעודת מלוא מלכא בצוותא, יוצאים בשעה 8, רח' דון יוסף הנשיא 5
- ו. בכל שבת מברכין או שבת שחל בו להיות ראש חודש שובתים את השבת ביחד באתרא קדישא מירון להזמנת מקומות להתקשר למשפ' טוקאצינסקי 535774.

שהשמחה במעונם

ברכות מזל טוב מעומק הנפש לחברינו היקרים
להר"ר חיים גולדשטיין שליט"א ולרעייתו
לנשואי הבן היקר מו"ה דוד הי"ו
להר"ר אברהם משה קיפר שליט"א ורעייתו
לנשואי הבת מרת חנה תחי'
להר"ר ישעי' זאב שוינברגר שליט"א ורעייתו
לנשואי הבת מרת מלכה תחי'

חברי המערכת:

י.ז. שוינברגר

ג. סגל

י. פרוש

כתובת לשלוח חומר

ת.ד. 7199